

21994A1223(09)

L 336/103

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

23.12.1994.

LĪGUMS PAR VISPĀRĒJĀS VIENOŠANĀS PAR TARIFIEM UN TIRDZNIECĪBU 1994 VI PANTA ĪSTENOŠANU

AR ŠO DALĪBVALSTIS VIENOJAS PAR TURPMĀKO:

ražošanas izmaksām izcelsmes valstī, pieskaitot pienācīgu administratīvo, realizācijas un vispārējo izmaksu un peļņas summu.

I DAĻA

1. pants

Principi

Antidempinga pasākums tiek piemērots tikai pie 1994. gada GATT VI pantā paredzētajiem apstākļiem un atbilstoši izmeklēšanai, kas uzsākta ⁽¹⁾ un veikta saskaņā ar šī Līguma nosacījumiem. Sekojošie noteikumi reglamentē 1994. gada GATT VI panta piemērošanu, ciktāl pasākumi tiek veikti antidempinga likumdošanas vai noteikumu ietvaros.

2. pants

Dempinga noteikšana

2.1. Šī Līguma nozīmē, prece tiek uzskatīta par realizētu dempinga apstākļos, t.i., par tādu, kura tiek realizēta citas valsts tirdzniecībā zem savas normālās vērtības, ja eksporta cena precei, kura tiek eksportēta no vienas valsts uz citu, ir zemāka par salīdzinošo cenu parastajā tirdzniecības aprītē līdzīgām precēm, ja tās paredzētas patēriņam eksportētāja valstī.

2.2. Ja nenotiek līdzīgas preces realizācija parastajā tirdzniecības aprītē eksportētājās valsts iekšējā tirgū vai, ja sakarā ar noteiktu situāciju tirgū vai zemu pārdošanas apjomu eksportētājās valsts iekšējā tirgū ⁽²⁾ šāda pārdošana neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, dempinga starpība (marža) tiek noteikta, salīdzinot ar līdzīgas preces salīdzinošajām cenām, kad tā tiek eksportēta uz attiecīgo trešo valsti, ar noteikumu, ka šī cena ir reprezentatīva, vai ar

2.2.1. Līdzīgas preces realizācija eksportētājās valsts iekšējā tirgū vai pārdošana trešajā valstī par cenām, kuras ir zem vienas vienības (fiksētas vai variējamas) ražošanas izmaksām, pieskaitot administratīvās, realizācijas un vispārējās izmaksas, var tikt uzskatīta par tādu, kas neieklaujas parastajā tirdzniecības aprītē sakarā ar cenu, un var netikt ņemta vērā normālās vērtības noteikšanā tikai tad, ja institūcijas ⁽³⁾ nosaka, ka šāda realizācija tiek veikta paplašināta laika perioda ietvaros ⁽⁴⁾ un ievērojamos daudzumos ⁽⁵⁾, un par cenām, kas neparedz visu izmaksu pilnīgu atgūšanu saprātīgā laika periodā. Ja cenas, kuras ir zem vienas vienības izmaksām pārdošanas laikā, ir augstākas par vidējām svērtajām vienas vienības izmaksām apskatāmā perioda laikā, šādas cenas tiek uzskatītas par tādām, kas paredz izmaksu atgūšanu saprātīgā laika periodā.

2.2.1.1. 2. paragrāfa mērķiem izmaksas normāli tiek aprēķinātas, balstoties uz izmeklēšanai pakļautā eksportētāja vai ražotāja vesto uzskaiti, ar noteikumu, ka šāda uzskaitē ir atbilstoša eksportētājās valsts vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem un pienācīgi atspoguļo izmaksas, kas saistītas ar apskatāmās preces ražošanu un realizāciju. Institūcijām jāapsver visi pieejamie pierādījumi par faktisko izmaksu noteikšanu, arī tie, kurus sniedzis eksportētājs vai ražotājs izmeklēšanas gaitā, ar noteikumu, ka eksportētājs vai ražotājs ir vēsturiski izmantojis šādus sadalījumus, it īpaši attiecībā uz materiālo un nemateriālo vērtību atbilstošo amortizācijas periodu un kapitālieguldījumu izdevumu un citu attīstības izmaksu izslēgšanas noteikšanu. Ja vien tās nav jau atspoguļotas izmaksu sadalījumos šī apakšpunkta ietvaros, izmaksas tiek atbilstoši koriģētas

⁽¹⁾ Termins "uzsākta", kā tas lietots šajā Līgumā, nozīmē procesuālu darbību, ar kuru Dalībvalsts oficiāli uzsāk 5. pantā paredzēto izmeklēšanu.

⁽²⁾ Līdzīgas preces realizācija, kura paredzēta patēriņam eksportētājās valsts iekšējā tirgū, normāli tiek uzskatīta par pietiekošu daudzumu normālās vērtības noteikšanai, ja šāda realizācija sastāda 5 vai vairāk procentus no apskatāmās preces realizācijas importētājā Dalībvalstī, ar noteikumu, ka zemāka attiecība būtu pieņemama, ja pierādījumi norāda, ka iekšzemes realizācija pie šādas zemākas attiecības tomēr ir pietiekošs lielums, lai ļautu izdarīt pienācīgu salīdzinājumu.

⁽³⁾ Lietojot šajā Līgumā terminu "institūcijas", tas būtu interpretējams kā pienācīgi augsta līmeņa institūcijas.

⁽⁴⁾ Paplašinātais laika periods normāli ir viens gads, bet nekādā gadījumā nevar būt mazāks par sešiem mēnešiem.

⁽⁵⁾ Realizācija zem vienas vienības pašizmaksas tiek veikta būtiskos apjomos, ja institūcijas konstatē, ka apskatāmo darījumu vidējā svērtā realizācijas cena normālās vērtības noteikšanai ir zem vidējās svērtās vienas vienības pašizmaksas vai, ka realizācijas apjoms zem vienas vienības pašizmaksas sastāda ne mazāk kā 20 procentus no apjoma, kas realizēts apskatāmajos darījumos normālās vērtības noteikšanai.

attiecībā uz tām neatkarīgo izmaksu pozīcijām, kas ir ieguldījums nākotnes un/vai patreizējā ražošanas attīstībā, vai apstākļiem, kuros izmaksas apskatāmajā periodā ir ietekmētas uzsākšanas operāciju rezultātā⁽¹⁾.

2.2.2. 2. paragrāfa mērķiem administratīvo, realizācijas un vispārējo izmaksu un peļņas summām jābalstās uz faktiskajiem datiem attiecībā uz līdzīgas preces ražošanu un realizāciju parastajā tirdzniecības aprītē, ko veic izmeklēšanai pakļautais eksportētājs vai ražotājs. Ja šādas summas nevar noteikt šajā veidā, šīs summas var noteikt, pamatojoties uz:

- i) faktiskajām summām, ko attiecīgais eksportētājs vai ražotājs izdevis un realizējis, attiecībā uz tādas pašas vispārējās kategorijas preces ražošanu un pārdošanu izcelsmes valsts iekšējā tirgū;
- ii) citu eksportētāju vai ražotāju, kuri pakļauti izmeklēšanai attiecībā uz līdzīgu preču ražošanu un realizāciju izcelsmes valsts iekšējā tirgū, faktiski izdotās un realizētās vidējās svērtās summas;
- iii) jebkuru citu piemērotu metodi, ar noteikumu, ka šādi noteiktais peļņas apjoms nepārsniedz citu eksportētāju vai ražotāju normāli realizēto peļņu, pārdodot tās pašas vispārējās kategorijas preces izcelsmes valsts iekšējā tirgū.

2.3. Gadījumos, ja nepastāv eksporta cena vai, ja attiecīgās institūcijas uzskata, ka eksporta cena nav ticama sakarā ar eksportētāja un importētāja savienību vai kompensācijas vienošanos starp eksportētāju un importētāju vai trešo pusi, eksporta cenu var noteikt, pamatojoties uz cenu, par kādu importētās preces tiek pirmoreiz atkārtoti pārdotas neatkarīgam pircējam vai, ja preces netiek atkārtoti pārdotas neatkarīgam pircējam, vai netiek atkārtoti pārdotas tādā pašā stāvoklī, kādā tās importētas, pamatojoties uz tādiem saprātīgiem nosacījumiem, kādus nosaka institūcijas.

2.4. Eksporta cenu un normālo vērtību ir jāsalīdzina objektīvi. Šo salīdzinājumu jāizdara tādā pat tirdzniecības līmenī, parasti *ex-factory* (rūpnīcas cenu) līmenī, un attiecībā uz realizāciju, kas pēc iespējas veikta vienā un tajā pašā laikā. Katrā gadījumā pienācīgi jāņem vērā, pēc to būtības, atšķirības, kuras ietekmē cenu

salīdzināmību, t.sk. atšķirības pārdošanas apstākļos un nosacījumos, nodokļu maksājumos, tirdzniecības līmeņa, apjomu, fiziskā raksturojuma ziņā, un jebkādas citas atšķirības, kuras arī ietekmē cenu salīdzināmību⁽²⁾. 3. paragrāfā minētajos gadījumos jāņem vērā arī izmaksas, t.sk. nodokļus un nodevas, kuras rodas starp importēšanu un tālākpārdošanu, un uzkrāto peļņu. Ja šajos gadījumos ir ietekmēta cenu salīdzināmība, institūcijas nosaka normālo vērtību pie tirdzniecības līmeņa, kurš ir ekvivalents izveidotās eksporta cenas tirdzniecības līmenim, vai arī izdara atbilstošas korekcijas, kā to nosaka šis paragrāfs. Institūcijas norāda attiecīgajām pusēm, kāda informācija ir nepieciešama, lai nodrošinātu objektīvu salīdzinājumu, un neuzliktu šīm pusēm nepamatotu pierādīšanas slogu.

2.4.1. Ja salīdzināšana saskaņā ar 4. paragrāfu prasa valūtu konvertāciju, šāda konvertācija veicama, pielietojot valūtas maiņas kursu pārdošanas dienā⁽³⁾, ar noteikumu, ka ja ārvalsts valūtas pārdošana mērķa tirgos ir tieši saistīta ar attiecīgo eksporta pārdošanu, tiek lietots sagaidāmās pārdošanas valūtas maiņas kurss. Valūtas kursu svārstības tiek ignorētas, un veicot izmeklēšanu, institūcijām ir jādod eksportētājiem vismaz 60 dienas, lai koriģētu savas eksporta cenas, atspoguļojot izmaiņas valūtas maiņas kursos izmeklēšanas aptvertā perioda laikā.

2.4.2. Atbilstoši 4. paragrāfa nosacījumiem, kuri reglamentē objektīvu salīdzinājumu, izmeklēšanas fāzē dempinga maržas esamība parasti tiek noteikta, pamatojoties uz vidējās svērtās vērtības salīdzinājumu ar visu salīdzināmo eksporta darījumu vidējo svērto cenu, vai salīdzinot normālo vērtību un eksporta cenas no darījuma uz darījumu. Normālo vērtību, kuru nosaka, balstoties uz vidējo svērto vērtību, var salīdzināt ar atsevišķu eksporta darījumu cenām, ja institūcijas atrod eksporta cenu modeli, kas būtiski atšķiras starp dažādiem pircējiem, reģioniem un laika periodiem, un ja tiek sniegts izskaidrojums par to, kādēļ šādas atšķirības nevar attiecīgi ņemt vērā, pielietojot vidējā svērtā pret vidējo svērto vai darījuma pret darījumu salīdzinājumu.

2.5. Gadījumā, ja preces netiek tiešā veidā importētas no izcelsmes valsts, bet tiek eksportētas uz importētāju Dalībvalsti no

⁽¹⁾ Pielāgojumam, kas izdarīts sakarā ar uzsākšanas operācijām, jāatspoguļo izmaksas uzsākšanas perioda beigās vai, ja šis periods turpinās pēc izmeklēšanas termiņa beigām, pēdējās izmaksas, kuras var tikt saprātīgi ņemtas vērā no institūciju puses izmeklēšanas laikā.

⁽²⁾ Ir saprotams, ka daži no iepriekš minētajiem faktoriem var daļēji pārklāties, un institūcijām ir jānodrošina, ka tās nedublē pielāgojumus, kuri jau tikuši izdarīti atbilstoši šim nosacījumam.

⁽³⁾ Parasti realizācijas datums ir līguma datums, pirkuma orderis, ordera (pasūtījuma) apstiprinājums, vai rēķins-faktūra, kas vien nodibina pārdošanas materiālos nosacījumus.

starpniekvalsts, cena, par kādu preces tiek pārdotas no eksportētājas valsts importētājai Dalībvalstij, normāli tiek salīdzināta ar salīdzinošo cenu eksportētājā valstī. Tomēr salīdzinājumu var izdarīt ar cenu izcelsmes valstī, ja, piemēram, preces tiek tikai pārvadātas caur eksportētāju valsti, vai arī šādas preces nav ražotas eksportētājā valstī vai, ja tām nav salīdzināmas cenas eksportētājā valstī.

2.6. Visā šī Līguma tekstā termins “līdzīga prece” (“*produit similaire*”) tiek interpretēta kā prece, kura ir identiska, t.i., visos aspektos līdzīga apskatāmajai precei vai, ja nav šādas preces, citai precei, kuras īpašības, lai arī ne visos aspektos, ir tuvas apskatāmās preces īpašībām.

2.7. Šis pants neierobežo 1994. gada GATT I Pielikuma VI panta 1. paragrāfa otro Papildus noteikumu.

3. pants

Kaitējuma noteikšana ⁽¹⁾

3.1. Kaitējuma noteikšana GATT 1994 VI panta nolūkos pamatojas uz apstiprinošiem pierādījumiem un ietver objektīvu pārbaudi attiecībā gan uz a) dempinga apstākļos realizētā importa apjomu un dempinga apstākļos realizētā importa ietekmi uz līdzīgu preču cenām iekšzemes tirgū, gan b) turpmāko šāda importa ietekmi uz šo precī iekšzemes ražotājiem.

3.2. Attiecībā uz dempinga apstākļos realizētā importa apjomu, izmeklēšanu veicošās institūcijas izvērtē, vai novērojama dempinga apstākļos realizētā importa apjoma būtiska palielināšanās, vai nu absolūtajos rādītājos, vai saistībā ar ražošanu vai patēriņu importējošajā Dalībvalstī. Attiecībā uz dempinga apstākļos realizētā importa ietekmi uz cenām, izmeklēšanu veicošās institūcijas izvērtē, vai dempinga apstākļos realizētais imports izraisījis būtisku cenu pazemināšanos salīdzinājumā ar importējošās Dalībvalsts līdzīgas preces cenu, un, vai šāda importa ietekme var citādā veidā ievērojami pazemināt cenas vai kavēt cenu būtisku celšanos, kas citādi nebūtu notikusi. Viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar būt par noteicošo pamatu lēmuma pieņemšanā.

3.3. Ja antidempinga izmeklēšanai ir vienlaicīgi pakļauts kādas preces imports no vairāk nekā vienas valsts, izmeklēšanu

veicošās institūcijas var novērtēt šāda importa ietekmi kopumā tikai tad, ja tās nosaka, ka a) dempinga starpība, kas noteikta attiecībā uz importu no katras valsts, ir lielāka nekā 5. panta 8. paragrāfā definētais *de minimis*, un importa apjoms no katras valsts nav uzskatāms par nebūtisku, un b) importa ietekmes novērtējums kopumā ir atbilstošs, vadoties no konkurences apstākļiem starp importēto produktu un līdzīgo pašmāju produktu.

3.4. Dempinga apstākļos realizētā importa ietekmes uz attiecīgo iekšzemes ražošanu izmeklēšanai jāietver visu attiecīgo ekonomisko faktoru un rādītāju novērtējumu, kuriem ir ietekme attiecībā uz ražošanas situāciju, ieskaitot faktisko un potenciālo realizācijas, peļņas, ražošanas apjoma, tirgus segmenta, produktivitātes, investīciju atgriezeniskuma vai kapacitātes izmantošanas līmeni; faktorus, kas ietekmē iekšzemes cenas, dempinga maržas (starpības) lielumu; faktiskās un potenciālās negatīvās sekas attiecībā uz naudas plūsmu, aktīviem, nodarbinātību, algām, pieaugumu, kapitāla vai investīciju piesaistes spējām. Šis saraksts nav izsmelošs, nedz arī viens vai vairāki no šiem faktoriem var būt par noteicošo pamatu lēmuma pieņemšanā.

3.5. Ir jāparāda, ka dempinga apstākļos realizētais imports rada kaitējumu šī Līguma nozīmē caur šāda dempinga sekām, kā tas ir noteikts 2. un 4. paragrāfos. Cēloņsakarību starp dempinga apstākļos realizēto importu un iekšzemes ražošanai radīto kaitējumu jāpierāda, balstoties uz visu attiecīgo pierādījumu izpēti, kuri ir institūciju rīcībā. Institūcijām ir arī jāizvērtē jebkurus citus zināmos faktorus, bez dempinga apstākļos realizētā importa, kuri šajā pašā laikposmā rada kaitējumu iekšzemes ražošanai, un šo citu faktoru radīto kaitējumu nedrīkst attiecināt uz dempinga apstākļos realizēto importu. Faktori, kuri var būt šajā ziņā būtiski, cita starpā ietver importa, kurš netiek realizēts par dempinga cenām, apjomu un cenas, pieprasījuma samazināšanos, vai izmaiņas patēriņa struktūrā, tirdzniecību ierobežojošus pasākumus un konkurenci starp ārzemju un pašmāju ražotājiem, tehnoloģijas attīstību un pašmāju industrijas eksportspēju un produktivitāti.

3.6. Dempinga apstākļos realizētā importa ietekme ir jāizvērtē saistībā ar līdzīgu preču ražošanu iekšzemē, ja pieejamie dati ļauj atsevišķi identificēt šo ražošanu, pamatojoties uz tādiem kritērijiem, kā ražošanas process, ražotāju realizācija un peļņa. Ja atsevišķa šādas ražošanas identifikācija nav iespējama, dempinga apstākļos realizētā importa ietekmi jāvērtē, apskatot iespējami sāki iedalītu preču grupu vai sortimentu, kura iekļauj līdzīgu precī, par kuru var tikt sniegta nepieciešamā informācija.

3.7. Materiālā kaitējuma draudu noteikšanai jābalstās uz faktiem, un nevis tikai uz apgalvojumiem, pieņēmumiem vai varbūtību.

⁽¹⁾ Saskaņā ar šo Līgumu termins “kaitējums”, ja vien tas nav atrunāts savādāk, nozīmē materiālo kaitējumu pašmāju industrijai, materiāla kaitējuma draudus pašmāju industrijai vai šādas industrijas izveidošanās materiālu aizkavēšanu, un tiek interpretēts saskaņā ar šī panta nosacījumiem.

Izmaiņām apstākļos, kuras izraisītu situāciju, kad dempings radītu kaitējumu, jābūt skaidri paredzamām un reālām ⁽¹⁾. Nosakot to, vai pastāv materiāla kaitējuma draudi, institūcijām cita starpā būtu jāizvērtē tādi faktori kā:

- i) dempinga apstākļos realizētā importa ievērojams pieaugums iekšzemes tirgū, kas norāda uz preču ieviešanas būtiska palielinājuma iespējamību;
- ii) eksportētāja kapacitātes būtisks brīvi realizējams vai nenovēršams pieaugums, kas norāda uz dempinga apstākļos realizētā eksporta būtiska palielinājuma iespējamību importējošās Dalībvalsts tirgū, ņemot vērā citu eksporta tirgu pieejamību jebkāda papildus eksporta absorbēšanai;
- iii) tas, vai imports nonāk tirgū par cenām, kuras radīs ievērojamu depresīvu vai nospiedošu ietekmi uz iekšzemes cenām, un potenciāli palielinās pieprasījumu pēc šāda importa turpmāk; un
- iv) apskatāmās preces krājumi.

Neviens no šiem faktoriem pats par sevi nevar būt par pamatu lēmuma pieņemšanā, bet izvērtēto faktoru kopumam jānovēd pie secinājuma, ka turpmākais dempinga apstākļos realizētais eksports ir nenovēršams un, ka var rasties materiāls kaitējums, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi.

3.8. Attiecībā uz gadījumiem, kad kaitējuma draudus rada dempinga apstākļos realizētais imports, jāapsver antidempinga pasākumu pielietošanu, un par to jālemj ar sevišķu rūpību.

4. pants

Iekšzemes ražošanas definīcija

4.1. Šī Līguma nolūkiem termins "iekšzemes ražošana" tiek interpretēts kā attiecināms uz līdzīgu preču iekšzemes ražotājiem kopumā vai uz tiem, kuru kopīgais preču apjoms sastāda šo preču kopējās iekšzemes ražošanas lielāko daļu, izņemot, ka:

⁽¹⁾ Viens piemērs, lai gan tas nav ekskluzīvs, ir tas, ka nav pārliecinoša iemesla uzskatīt, ka tuvākajā nākotnē būtiski palielināsies imports produktiem par dempinga cenām.

i) ja ražotāji ir saistīti ⁽²⁾ ar eksportētājiem vai importētājiem, vai paši ir dempinga apstākļos realizētās preces importētāji, termins "iekšzemes ražošana" var tikt attiecināts uz pārējiem ražotājiem;

ii) izņēmuma apstākļos Dalībvalsts teritoriju, attiecībā uz apskatāmo ražošanu, var iedalīt divos vai vairākos konkurējošos tirgos, un katrā no šiem tirgiem ietilpstotšie ražotāji var tikt uzskatīti kā atsevišķa nozare, ja a) šādā tirgū ietilpstotšie ražotāji pārdod visu vai gandrīz visu attiecīgo produkciju šajā tirgū, un b) pieprasījumu šajā tirgū nekādā būtiskā mērā neapgādā attiecīgās preces ražotāji, kuri atrodas jebkur citur šajā teritorijā. Šādos apstākļos var konstatēt kaitējumu pat tad, ja lielākajai daļai no kopējās iekšzemes ražošanas nav nodarīts kaitējums, ar noteikumu, ka pastāv dempinga apstākļos realizētā importa koncentrācija šādā izolētā tirgū, un ar noteikumu, ka dempinga apstākļos realizētais imports rada kaitējumu visas vai gandrīz visas produkcijas ražotājiem šādā tirgū.

4.2. Ja iekšzemes ražošanu attiecina uz ražotājiem noteiktā teritorijā, t.i., tirgū, kā definēts 1.ii) paragrāfā, ar antidempinga nodevām tiek apliktas ⁽³⁾ tikai apskatāmās preces, kuras nosūtītas gala patērētājam uz šo teritoriju. Ja importējošās Dalībvalsts konstitucionālais likums neatļauj aplikšanu ar antidempinga nodevām ar šādu pamatojumu, importējošā Dalībvalsts var uzlikt antidempinga nodevas bez ierobežojuma tikai tad, ja a) eksportētājiem ir tikusi dota iespēja pārtraukt eksportu par dempinga cenām uz attiecīgo teritoriju vai citādi dot garantijas atbilstoši 8. pantam, un adekvātas garantijas šajā sakarā nav nekavējoties dotas, un b) šādas nodevas nevar tikt uzliktas tikai noteiktu ražotāju, kuri apgādā attiecīgo teritoriju, precēm.

4.3. Ja divas vai vairāk valstis saskaņā ar GATT 1994 XXIV panta 8. a) paragrāfu ir sasniegušas tādu integrācijas līmeni, ka tām piemīt vienota, unificēta tirgus pazīmes, ražošana visā integrācijas

⁽²⁾ Šī paragrāfa nozīmē tiek uzskatīts, ka ražotāji ir saistīti ar eksportētājiem vai importētājiem tikai tad, ja: a) viens no tiem tieši vai netieši kontrolē otru; b) abus tos tieši vai netieši kontrolē trešā persona; vai c) kopā tie tieši vai netieši kontrolē trešo personu, ja ir pamats ticēt vai aizdomām, ka saistības rezultāts ir tāds, lai liktu attiecīgajam ražotājam rīkoties citādi nekā savā starpā nesaistītie ražotāji. Šī paragrāfa nozīmē tiek uzskatīts, ka viens kontrolē otru, ja pirmajam juridiski vai pēc ieņemamā amata ir tiesības noteikt ierobežojumus vai vadīt otro.

⁽³⁾ Šī Līguma kontekstā "aplīt ar nodokļiem" nozīmē definitīvo vai galīgo juridisko novērtējumu vai nodevas vai nodokļa ievākšanu.

teritorijā var tikt uzskatīta par iekšzemes ražošanu, kas minēta 1. paragrāfā.

4.4. 3. panta 6. paragrāfa nosacījumi ir piemērojami šim pantam.

5. pants

Uzsākšana un turpmākā izmeklēšana

5.1. Izņemot 6. paragrāfā paredzētos gadījumus, izmeklēšana, lai noteiktu jebkura iespējamā dempinga esamību, apmēru un ietekmi, ir uzsākama pēc iekšzemes industrijas vai tās vārdā iesniegta rakstiska iesnieguma.

5.2. 1. paragrāfā minētajam iesniegumam jāsaturs pierādījumi par a) dempingu, b) kaitējumu GATT 1994 VI panta nozīmē, atbilstoši šajā Līgumā sniegtajai interpretācijai, un c) cēloņsakarību starp dempinga apstākļos realizēto importu un pierādāmo kaitējumu. Vienkāršs, ar attiecīgiem pierādījumiem neapstiprināts apgalvojums nevar tikt uzskatīts par pietiekošu, lai apmierinātu šī paragrāfa prasības. Pieprasījumam jāsaturs tādu informāciju, kas saprātīgi ir pieejama iesniedzējam, par sekojošo:

- i) iesniedzēja identitāte un iesniedzēja veiktās līdzīgās preces iekšzemes ražošanas apjoma un vērtības raksturojums. Ja rakstisks iesniegums tiek iesniegts iekšzemes ražošanas nozares vārdā, iesniegumā jāidentificē ražošanas nozare, kuras vārdā tiek iesniegts iesniegums, ar visu zināmo līdzīgās preces iekšzemes ražotāju (vai arī līdzīgās preces iekšzemes ražotāju asociāciju) sarakstu un, pēc iespējas pilnīgi, šādu ražotāju veiktās līdzīgās preces iekšzemes ražošanas apjoma un vērtības aprakstu;
- ii) pilnīgs iespējamās dempinga preces apraksts, attiecīgās izcelsmes vai eksportējošās valsts vai valstu nosaukumi, katra zināmā eksportētāja vai ārvalstu ražotāja identitāte un to zināmo personu sarakstu, kuras importē attiecīgo preci;
- iii) informācija par cenām, par kurām attiecīgā prece tiek pārdota patēriņam izcelsmes vai eksportējošās valsts vai valstu iekšzemes tirgos (vai attiecīgajos gadījumos, informācija par cenām, par kurām prece tiek pārdota no izcelsmes vai eksporta valsts vai valstīm, vai par precei noteikto vērtību) un informāciju par eksporta cenām vai, attiecīgajos gadījumos, par cenām, par kādām prece tiek pirmo reizi pārdota tālāk neatkarīgam pircējam importējošās Dalībvalsts teritorijā;

iv) informācija par iespējami dempinga apstākļos realizētā importa apjoma attīstību, šī importa ietekmi uz līdzīgās preces cenu iekšzemes tirgū un turpmāko šī importa ietekmi uz iekšzemes ražošanu, ko pierāda attiecīgie iekšzemes ražošanas stāvokli noteicošie faktori un rādītāji, tādi kā 3. panta 2. un 4. paragrāfos uzskaitītie.

5.3. Institūcijām jāizvērtē iesniegumā sniegto pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pierādījumi ir pietiekoši, lai pamatotu izmeklēšanas uzsākšanu.

5.4. Izmeklēšana nav uzsākama atbilstoši 1. paragrāfam, ja vien institūcijas, izvērtējot atbalstu vai opozīciju līdzīgās preces ⁽¹⁾ iekšzemes ražotāju iesniegumam, nav konstatējušas, ka šo iesniegumu ir iesniegusi iekšzemes ražošanas nozare, vai arī tas iesniegts tās vārdā ⁽²⁾. Šāds iesniegums ir uzskatāms par "iekšzemes ražošanas vai tās vārdā iesniegtu", ja to ir atbalstījuši tie iekšzemes ražotāji, kuru kolektīvais produkcijas apjoms ir lielāks par 50 % no kopējās līdzīgās preces produkcijas apjoma, kuru ražo tā iekšzemes ražošanas daļa, kas vai nu atbalsta iesniegumu, vai oponentam. Tomēr izmeklēšana nav uzsākama, ja iekšzemes ražotāji, kuri apliecinājuši atbalstu iesniegumam, ražo mazāk kā 25 % no iekšzemes industrijas ražotā līdzīgās preces kopējā apjoma.

5.5. Institūcijām jāizvairās, ja vien nav pieņemts lēmums uzsākt izmeklēšanu, no iesnieguma par izmeklēšanas uzsākšanu publikošanas. Tomēr, pēc pareizi dokumentēta iesnieguma saņemšanas un pirms izmeklēšanas uzsākšanas procedūras, institūcijām jāinformē attiecīgās eksportējošās Dalībvalsts valdība.

5.6. Ja īpašos apstākļos attiecīgās institūcijas nolēmj uzsākt izmeklēšanu bez rakstiska iesnieguma saņemšanas no iekšzemes ražošanas vai tās vārdā par šādas izmeklēšanas uzsākšanu, tās drīkst virzīt šo procesu tikai tad, ja tām ir pietiekoši pierādījumi par dempingu, kaitējumu un 2. paragrāfā aprakstītajām cēloņsakarībām, lai pamatotu izmeklēšanas uzsākšanu.

5.7. Pierādījumus gan par dempingu, gan par kaitējumu jāizvērtē vienlaicīgi a) lēmumā par to, vai uzsākt vai neuzsākt izmeklēšanu, un b) turpmāk izmeklēšanas gaitā, sākot no dienas, kas nav

⁽¹⁾ Fragmentētas ražošanas gadījumā, kas iesaista ārkārtīgi lielu ražotāju daudzumu, institūcijas var noteikt atbalstu un opozīciju, lietojot piemērotas statistiskās metodes.

⁽²⁾ Dalībvalstis apzinās, ka dažu Dalībvalstu teritorijā iekšzemes ražotāju darbinieki vai šo darbinieku pārstāvji var iesniegt izmeklēšanas pieprasījumu, vai atbalstīt šādu pieprasījumu, 1. paragrāfa ietvaros.

vēlāk kā visagrākajā datumā, kurā var tikt piemēroti pagaidu pasākumi saskaņā ar šī Līguma nosacījumiem.

5.8. 1. paragrāfā minētais iesniegums tiek noraidīts un izmeklēšana tiek pārtraukta, tiklīdz kā attiecīgās institūcijas ir pārliecinājušās, ka nav pietiekošu pierādījumu par dempingu vai kaitējumu lietas turpināšanai. Izmeklēšana ir nekavējoties jāpārtrauc gadījumos, kad institūcijas konstatē, ka dempinga starpība (marža) ir *de minimis* vai, ka faktiskais vai potenciālais dempinga importa apjoms vai kaitējums ir niecīgs. Dempinga starpība (marža) uzskatāma par *de minimis*, ja tā ir mazāka par 2 % no eksporta cenas. Dempinga apstākļos realizēto importu apjoms parasti tiek uzskatīts par niecīgu, ja dempinga apstākļos realizēto importu apjoms no noteiktas valsts ir mazāks par 3 % no līdzīgas preces importa apjoma importējošajā Dalībvalstī, ja vien valstu, no kurām katrai piekrīt mazāk kā 3 % līdzīgās preces importu importējošajā Dalībvalstī, importu kopējais apjoms nav lielāks par 7 % no līdzīgās preces importa importējošajā Dalībvalstī.

5.9. Antidempinga process nedrīkst aizkavēt muitošanas procedūras.

5.10. Izmeklēšana jāpabeidz viena gada laikā, izņemot īpašos apstākļos, un nekādā gadījumā nedrīkst turpināties ilgāk par 18 mēnešiem pēc tās uzsākšanas.

6. pants

Pierādījumi

6.1. Visām antidempinga izmeklēšanā ieinteresētajām pusēm tiek paziņots par informāciju, kuru pieprasa institūcijas, un tām tiek dota pienācīga iespēja iesniegt rakstiski visus pierādījumus, kurus tās uzskata par izmeklēšanai būtiskiem.

6.1.1. Eksportētājiem vai ārvalstu ražotājiem, kas saņēmuši antidempinga izmeklēšanas anketas, tiek dotas vismaz 30 dienas atbildes sniegšanai ⁽¹⁾. Jāpievērš pienācīga uzmanība jebkuram lūgumam par 30 dienu termiņa pagarināšanu un, ja tiek uzrādīts būtisks iemesls, šāds pagarinājums ir jāpiešķir, kad vien tas ir iespējams.

⁽¹⁾ Tiek vispārēji noteikts, ka termiņi eksportētājiem jāsāk skaitīt no datuma, kad tie saņēmuši aptaujas, kuras šajā nolūkā tiek uzskatītas par saņemtām vienas nedēļas laikā no to nosūtīšanas brīža respondentam vai no to nodošanas attiecīgajam eksportējošās Dalībvalsts diplomātiskajam pārstāvim, vai atsevišķas muitas zonas PTO Dalībvalsts gadījumā - eksportējošās teritorijas attiecīgajam pārstāvim.

6.1.2. Ievērojot konfidencialitātes aizsardzības prasības, vienas ieinteresētās puses rakstiski iesniegtos pierādījumus nekavējoties jānosūta pārējām ieinteresētajām pusēm, kas piedalās izmeklēšanā.

6.1.3. Tiklīdz kā uzsākta izmeklēšana, institūcijām jānosūta rakstiskā iesnieguma, kas saņemts saskaņā ar 5. panta 1. paragrāfu, pilns teksts zināmajiem eksportētājiem ⁽²⁾ un eksportējošās Dalībvalsts institūcijām, kā arī tam jābūt pieejamam pēc pieprasījuma citām ieinteresētajām pusēm.

6.2. Visā antidempinga izmeklēšanas laikā visām ieinteresētajām pusēm ir jādod pilnīga iespēja aizstāvēt savas intereses. Šajā nolūkā institūcijas, pēc attiecīga līguma, dod iespēju visām ieinteresētajām pusēm tikt ar tām pusēm, kurām ir pretējas intereses, lai varētu tikt uzklauti pretējie uzskati un piedāvāti atspēkojoši argumenti. Paredzot šādu iespēju, jāņem vērā nepieciešamība saglabāt konfidencialitāti, kā arī, lai tas būtu izdevīgi pusēm. Nevienai no pusēm nav obligāti jāapmeklē tikšanās, un neierošana neietekmē lietas izskatīšanu attiecībā uz šo pusi. Ieinteresētajām pusēm ir arī tiesības, ar pamatotu iemeslu, iesniegt citu informāciju mutiski.

6.3. Institūcijas ņem vērā 2. paragrāfā paredzēto mutisko informāciju tikai ciktāl tā pēc tam tiek reproducēta rakstiski un padarīta pieejama citām ieinteresētajām pusēm, kā paredzēts 1.2. apakšpunktā.

6.4. Institūcijām, kad vien tas ir iespējams, jānodrošina ieinteresētajām pusēm iespēja savlaicīgi iepazīties ar informāciju, kas attiecas uz to lietām, kas nav konfidenciala pēc 5. paragrāfā sniegtās definīcijas, un kuru izmanto institūcijas, veicot antidempinga izmeklēšanu, un sagatavot ziņojumus uz šīs informācijas bāzes.

6.5. Jebkura informācija, kura pēc savas dabas ir konfidenciala (piemēram, tādēļ, ka tās izpaušana dotu būtisku priekšrocību konkurentam vai tādēļ, ka tās izpaušana varētu radīt nelabvēlīgas sekas informācijas sniedzējam vai personai, no kuras šī persona ir ieguvusi informāciju), vai kuru izmeklēšanā iesaistītās puses ir sniegušas kā konfidencialu, institūcijām kā tāda arī jāuztver, ja tiek norādīts būtisks iemesls. Šāda informācija nav izpaužama bez īpašas tās puses piekrišanas, kura to iesniegusi ⁽³⁾.

⁽²⁾ Ar šo saprot, ka gadījumā, ja iesaistīto eksportētāju skaits ir īpaši liels, rakstiskā pieprasījuma pilnais teksts jānosūta tikai eksportējošās Dalībvalsts institūcijām vai attiecīgajai tirdzniecības asociācijai.

⁽³⁾ Dalībvalstis apzinās, ka noteiktu Dalībvalstu teritorijās var tikt pieprasīta izpaušana atbilstoši šauri ieskicētai aizsardzības kārtībai.

6.5.1. Institūcijas pieprasa ieinteresētajām pusēm, kuras sniedz konfidencialu informāciju, sniegt tās nekonfidencialus kopsavilkumus. Šiem kopsavilkumiem jābūt tik detalizētiem, lai pietiekošā mērā nodrošinātu izpratni par konfidencialās informācijas būtību. Izņēmuma gadījumos šādas puses var norādīt, ka šai informācijai nevar nodrošināt kopsavilkumu. Šādos izņēmuma gadījumos jāsniedz paskaidrojums par iemesliem, kuru dēļ kopsavilkums nav iespējams.

6.5.2. Ja institūcijas konstatē, ka lūgums pēc konfidencialitātes netiek garantēts un, ja informācijas iesniedzējs vai nu nevēlas informāciju publiskot vai atļaut tās izpaušanu vispārīgā vai kopsavilkuma veidā, institūcijas var neņemt vērā šādu informāciju, ja vien ar attiecīgu informācijas avotu palīdzību tām netiek apmierinoši pierādīta šādas informācijas pareizība ⁽¹⁾.

6.6. Izņemot gadījumus, kuri paredzēti 8. paragrāfā, institūcijām izmeklēšanas gaitā jāpārlicinās par ieinteresēto pušu sniegtās informācijas, uz kuru balstās to atzinumi, pareizību.

6.7. Lai pārbaudītu sniegto informāciju vai iegūtu papildus ziņas, institūcijas var pēc vajadzības veikt izmeklēšanu citu Dalībvalstu teritorijā, ar noteikumu, ka tās saņem attiecīgo firmu piekrišanu un paziņo attiecīgās Dalībvalsts valdības pārstāvjiem un, ja vien attiecīgā Dalībvalsts neiebilst pret šo izmeklēšanu. I pielikumā aprakstītās procedūras attiecas uz izmeklēšanu, kas tiek veikta citu Dalībvalstu teritorijās. Ņemot vērā prasību pēc konfidencialās informācijas aizsardzības, institūcijām jebkuras šādas izmeklēšanas rezultāti jāpadara pieejami, vai jāpublisko saskaņā ar 9. paragrāfa nosacījumiem, firmām, uz kurām tie attiecas, un tās var padarīt šādus rezultātus pieejamus iesniedzējiem.

6.8. Gadījumos, kad jebkura ieinteresētā puse atsaka pieeju vai citādi nesniedz nepieciešamo informāciju saprātīgā laika posmā, vai arī būtiski kavē izmeklēšanu, visi pagaidu un galīgie nolēmumi, apstiprinoši vai negatīvi, var tikt pieņemti, pamatojoties uz pieejamo faktu materiālu. Šī paragrāfa piemērošanā jāievēro II pielikuma nosacījumi.

6.9. Institūcijas pirms galīgā nolēmuma pieņemšanas informē visas ieinteresētās puses par būtiskajiem faktiem, kuri tiek izskatīti un uz kuriem pamatojams lēmums par to, vai piemērot definīti pasākumus. Šāda informācija sniedzama pietiekoši savlaicīgi, lai puses varētu aizstāvēt savas intereses.

6.10. Institūcijas, kā noteikums, nosaka individuālu dempinga starpību (maržu) katram izmeklēšanā esošās līdzīgās preces zināmajam attiecīgajam eksportētājam vai ražotājam. Gadījumos, kad eksportētāju, ražotāju, importētāju vai ietvērto preču veidu skaits ir tik liels, ka tas padara šādu noteikšanu neiespējamu, institūcijas var aprobežot izmeklēšanu vai nu līdz saprātīgam ieinteresēto pušu vai preču skaitam, izmantojot paraugus, kuri ir statistiski derīgi, pamatojoties uz atlases laikā institūcijām pieejamo informāciju, vai līdz vislielākajam eksporta apjoma no attiecīgās valsts procentuālajam īpatsvaram, ko var reāli izmeklēt.

6.10.1. Jebkuru eksportētāju, ražotāju, importētāju vai preču veidu atlasi saskaņā šo paragrāfu vēlams veikt, konsultējoties ar attiecīgajiem eksportētājiem, ražotājiem vai importētājiem, un ar viņu piekrišanu.

6.10.2. Gadījumos, kad institūcijas ir aprobežojušas izmeklēšanu, kā paredzēts šajā paragrāfā, tām tomēr jānosaka individuālā dempinga starpība (marža) jebkuram sākotnēji neizraudzītam eksportētājam vai ražotājam, kas iesniedz nepieciešamo informāciju laikā, lai šo informāciju izskatītu izmeklēšanas gaitā, izņemot, ja eksportētāju vai ražotāju skaits ir tik liels, ka individuālā izvērtēšana varētu pārmērīgi apgrūtināt institūcijas un aizkavēt savlaicīgu izmeklēšanas pabeigšanu. Nedrīkst neievērot brīvprātīgi sniegtas atbildes.

6.11. Šī Līguma kontekstā "ieinteresētās puses" nozīmē:

i) izmeklēšanai pakļautās preces eksportētāju vai ārvalsts ražotāju vai importētāju, vai arī tirdzniecības vai biznesa asociāciju, kuras locekļu vairākums ir šādas preces ražotāji, eksportētāji vai importētāji;

ii) eksportējošās Dalībvalsts valdību;

iii) līdzīgās preces ražotāju importējošajā Dalībvalstī, vai tirdzniecības vai biznesa asociāciju, kuras locekļu vairākums ražo līdzīgo precī importējošās Dalībvalsts teritorijā.

Šis saraksts nav par šķērslī Dalībvalstīm atļaut citām iekšzemes vai ārzemju pusēm, ne tikai augstāk minētajām, iestāties kā ieinteresētajām pusēm.

6.12. Institūcijas dod iespējas izmeklēšanā esošās preces industriālajiem lietotājiem un patērētāju organizāciju pārstāvjiem gadījumos, kad prece tiek pārdota mazumtirdzniecības līmenī, sniegt

⁽¹⁾ Dalībvalstis vienojas, ka konfidencialitātes prasības netiek pavalģīgi noraidģtas.

informāciju, kura attiecas uz izmeklēšanu par dempingu, kaitējumu un cēloņsakarībām.

6.13. Institūcijas pienācīgi izvērtē jebkuras grūtības, ar kurām sastapušās ieinteresētās puses, it īpaši mazie uzņēmumi, pieprasītās informācijas sniegšanā, un sniedz jebkuru iespējamo palīdzību.

6.14. Augstākminētās procedūras nav paredzētas, lai atturētu Dalībvalsts institūcijas no ātras rīcības attiecībā uz izmeklēšanas uzsākšanu, pagaidu vai galīgo lēmumu, pozitīvu vai negatīvu, pieņemšanas, vai no pagaidu vai galīgo pasākumu piemērošanas atbilstoši šī Līguma attiecīgajiem nosacījumiem.

7. pants

Pagaidu pasākumi

7.1. Pagaidu pasākumus var piemērot tikai tad, ja:

- i) izmeklēšana ir uzsākta atbilstoši 5. panta nosacījumiem, šajā sakarā ir sniegts publisks paziņojums un ieinteresētajām pusēm ir dotas adekvātas iespējas iesniegt informāciju un komentārus;
- ii) ir pieņemts apstiprinošs pagaidu nolēmums par dempinga faktu un tā radīto kaitējumu iekšzemes ražošanai; un
- iii) attiecīgās institūcijas uzskata šādus pasākumus par nepieciešamiem, lai novērstu kaitējuma rašanos izmeklēšanas laikā.

7.2. Pagaidu pasākumi var izpausties kā pagaidu nodeva, vai vēlāmajā gadījumā, kā vērtspapīrs – ar skaidras naudas depozītu vai parādzīmi, kas ir vienādi ar pagaidu kārtā noteiktās antidempinga nodevas lielumu, bet ne lielāki kā pagaidu kārtā noteiktā dempinga marža. Novērtējuma atlikšana ir atbilstošs pagaidu pasākums, ar noteikumu, ka normālā nodeva un aprēķinātā antidempinga nodevas summa tiek norādītas, un kamēr novērtējuma atlikšana ir pakļauta tiem pašiem nosacījumiem kā citi pagaidu pasākumi.

7.3. Pagaidu pasākumi netiek veikti agrāk kā 60 dienas pēc izmeklēšanas uzsākšanas datuma.

7.4. Pagaidu pasākumu pielietošanai jāprobežojas ar cik vien iespējams īsu laika periodu, nepārsniedzot četrus mēnešus vai, pēc attiecīgo institūciju lēmuma, pēc eksportētāju, kuri pārstāv iesaistītās tirdzniecības ievērojamu daļu, lūguma, uz laika periodu, kas nepārsniedz sešus mēnešus. Institūcijām izmeklēšanas gaitā izvērtējot, vai nodeva, kas ir zemāka nekā dempinga starpība (marža), būtu pietiekama, lai novērstu kaitējumu, šie termiņi var būt attiecīgi seši un deviņi mēneši.

7.5. Pagaidu pasākumu pielietošanā ir jāievēro attiecīgie 9. panta nosacījumi.

8. pants

Cenu labojumi

8.1. Procedūras var ⁽¹⁾ tikt pārtrauktas vai izbeigtas bez pagaidu pasākumu vai antidempinga nodevu piemērošanas, saņemot pietiekošu brīvprātīgu apsolījumu no jebkura eksportētāja par cenu pārskatīšanu vai eksporta pārtraukšanu par dempinga cenām uz attiecīgo teritoriju, tādu, kas pārliecina institūcijas, ka dempinga kaitējošā ietekme ir likvidēta. Cenu palielinājums saskaņā ar šādiem pasākumiem nedrīkst būt lielāks nekā nepieciešams, lai likvidētu dempinga starpību (maržu). Ir vēlams, lai cenu palielinājumi būtu mazāki kā dempinga starpība, ja šādi palielinājumi ir pietiekami, lai novērstu kaitējumu iekšzemes ražošanai.

8.2. Cenu labojumus nevar pieprasīt vai pieņemt no eksportētājiem, ja vien importējošās Dalībvalsts institūcijas nav pieņēmušas apstiprinošu pagaidu nolēmumu par dempinga faktu un tā radīto kaitējumu.

8.3. Piedāvātos cenu labojumus nav jāpieņem, ja institūcijas uzskata to pieņemšanu par nepraktizējamu, piemēram, ja faktisko vai potenciālo eksportētāju skaits ir pārāk liels, vai citu iemeslu dēļ, arī vispārējās politikas iemeslu dēļ. Šādā gadījumā institūcijām iespēju robežās jāpaskaidro eksportētājam iemesli, kuru dēļ tās uzskata cenu labojuma pieņemšanu par neatbilstošu, un tām pēc iespējas jādod eksportētājam izdevība izteikt par to komentārus.

8.4. Ja labojums tiek pieņemts, dempinga un kaitējuma izmeklēšana tomēr jāpabeidz, ja to vēlas eksportētājs vai nolemj institūcijas. Šādā gadījumā, ja tiek pieņemts negatīvs lēmums par dempingu šai kaitējumā, cenu labojums automātiski zaudē spēku, izņemot gadījumus, kad šāds lēmums ir pieņemts lielā mērā cenu labojuma dēļ. Šādos gadījumos institūcijas var pieprasīt, lai labojums tiktu saglabāts uz saprātīgu termiņu atbilstoši šī Līguma nosacījumiem. Gadījumā, ja tiek pieņemts apstiprinošs nolēmums par dempingu un kaitējumu, labojums turpina pastāvēt, ievērojot tā noteikumus un šī Līguma nosacījumus.

8.5. Cenu labojumus var ieteikt importējošās Dalībvalsts institūcijas, taču nevienam eksportētājam nedrīkst piespiest uzņemties šādu

(1) Vārds "var" netiek interpretēts, lai atļautu vienlaicīgu procesu turpinājumu un cenu pasākumu izpildi, izņemot 4. paragrāfā paredzētos gadījumus.

labojumus. Lietas izskatīšanu nedrīkst ietekmēt tas, ka eksportētāji nepiedāvā cenu labojumus, vai neuzklausa uzaicinājumu tos izdarīt. Tomēr institūcijas var konstatēt, ka kaitējuma draudi kļūs reāli, ja turpināsies dempinga apstākļos realizētais imports.

8.6. Importējošās Dalībvalsts institūcijas var pieprasīt jebkuram eksportētājam, no kura ir pieņemti cenu labojumi, periodisku informācijas sniegšanu par šādu labojumu īstenošanu un atļaut attiecīgo datu pārbaudi. Ja labojums tiek pārkāpts, importējošās Dalībvalsts institūcijas var veikt tūlītējas darbības saskaņā ar šo Līgumu un tā nosacījumiem, lai nekavējoties piemērotu pagaidu pasākumus, pamatojoties uz vislabāko pieejamo informāciju. Šādos gadījumos galīgās nodevas var tikt uzliktas saskaņā ar šo Līgumu precēm, kuras nonākušas patēriņā ne vairāk kā 90 dienas pirms šādu pagaidu pasākumu piemērošanas, izņemot to, ka šāds atpakaļejošs novērtējums neattiecas uz importu, kas ievests pirms šī labojuma pārkāpuma.

9. pants

Antidempinga nodevu piemērošana un iekasēšana

9.1. Lēmumu par antidempinga nodevu piemērošanu vai nepiemērošanu gadījumos, kad visas prasības attiecībā uz piemērošanu ir izpildītas, un lēmumu par to, vai piemērojamās antidempinga nodevas apjoms ir pilna dempinga marža vai mazāks, ir jāpieņem importējošās Dalībvalsts institūcijai. Ir vēlams, lai šāda piemērošana būtu saskaņota visu Dalībvalstu teritorijās un, lai šādi piemērotas nodevas apjoms būtu mazāks nekā dempinga starpība (marža), ja tas ir pietiekoši, lai novērstu iekšzemes ražošanai nodarīto kaitējumu.

9.2. Ja antidempinga nodeva tiek piemērota kādai precei, šāda antidempinga nodeva tiek iekasēta attiecīgajā apmērā katrā gadījumā atsevišķi, nepieļaujot diskrimināciju, par šādas preces importu no visiem avotiem, kas atzīti par dempingam pakļautiem un kaitējumu radošiem, izņemot importus no tiem avotiem, no kuriem šī Līguma ietvaros pieņemti cenu labojumi. Institūcijām jānorāda attiecīgās preces piegādātājs vai piegādātāji. Ja tomēr ir iesaistīti vairāki piegādātāji no vienas un tās pašas valsts, un nav iespējams nosaukt visus šos piegādātājus, institūcijas var nosaukt attiecīgo piegādātāju valsti. Ja ir iesaistīti vairāki piegādātāji no vairāk nekā vienas valsts, varas iestādes var nosaukt vai nu visus iesaistītos piegādātājus, vai, ja tas nav reāli iespējams, visas iesaistītās piegādātājas valstis.

9.3. Antidempinga nodevas apjoms nedrīkst pārsniegt dempinga starpību (maržu), kas noteikta saskaņā ar 2. pantu.

9.3.1. Ja antidempinga nodevas apmērs ir noteikts ar atpakaļejošu datumu, lēmums par antidempinga nodevu galīgo samaksu tiek pieņemts, tiklīdz kā tas ir iespējams, parasti

12 mēnešu laikā, un nekādā gadījumā vēlāk kā 18 mēnešus pēc datuma, kurā tiek iesniegts lūgums par antidempinga nodevas apmēra galīgo noteikšanu⁽¹⁾. Jebkura atmaksāšana tiek veikta nekavējoties un parasti ne vēlāk kā 90 dienu laikā pēc maksājuma galīgā apmēra noteikšanas, atbilstoši šim apakšpunktam. Jebkurā gadījumā, ja atmaksāšana netiek izdarīta 90 dienu laikā, institūcijām pēc attiecīga pieprasījuma jāsniedz paskaidrojums.

9.3.2. Ja antidempinga nodevas apmērs tiek noteikts uz prospektīva pamata, jāparedz tūlītēja naudas atmaksa pēc attiecīga lūguma, jebkurai nodevai, kas pārmaksāta virs dempinga faktiskās starpības (maržas). Jebkuras šādas nodevas, kas pārmaksāta virs dempinga faktiskās maržas, atmaksāšanai normāli jānotiek 12 mēnešu laikā un ne vēlāk kā 18 mēnešus pēc datuma, kurā antidempinga nodevai pakļautais preces importētājs iesniedz lūgumu par naudas atmaksu, kam pievienoti attiecīgie pierādījumi. Apstiprinātā naudas atmaksa normāli jāveic 90 dienu laikā no augstākminētā lēmuma.

9.3.3. Nosakot to, vai un kādā apmērā izmaksājama kompensācija, ja eksporta cena tiek veidota atbilstoši 2. panta 3. paragrāfam, institūcijām jāņem vērā jebkuras izmaiņas normālajā vērtībā, jebkuras izmaiņas izmaksās starp importu un atkārtoto pārdošanu, un jebkuras izmaiņas tālākpārdošanas cenās, kas tiek pienācīgi atspoguļotas turpmākajās pārdošanas cenās, un tām jāaprēķina eksporta cena bez antidempinga nodevu atskaitīšanas, kuras tiek maksātas pēc tam, kad ir iesniegti galīgie pierādījumi par augstākminēto.

9.4. Ja institūcijas ir ierobežājušas savu izmeklēšanu saskaņā ar 6. panta 10. paragrāfa otro teikumu, jebkura antidempinga nodeva, kas piemērota importam no eksportētājiem vai ražotājiem, kuri nav iekļauti pārbaudē, nedrīkst pārsniegt:

- i) vidējo svērto dempinga starpību, kas noteikta attiecībā uz izraudzītajiem eksportētājiem vai ražotājiem; vai
- ii) ja antidempinga nodevu maksājuma apmērs tiek aprēķināts pamatojoties uz prospektīvo normālo vērtību – starpību starp izraudzīto eksportētāju vai ražotāju vidējo svērto normālo vērtību un atsevišķi nepārbaudīto eksportētāju vai ražotāju eksporta cenām;

ar noteikumu, ka institūcijas šī paragrāfa nolūkā neņem vērā jebkuras nulles un *de minimis* maržas un maržas, kas noteiktas pie

⁽¹⁾ Ar šo jāsaprot, ka šajā apakšpunktā un 3.2. apakšpunktā minēto termiņu ievērošana var nebūt iespējama, ja minētā prece ir pakļauta tiesu pārskatu procesiem

6. panta 8. paragrāfā minētajiem apstākļiem. Institūcijas piemēro individuālas nodevas vai faktisko vērtību importam no jebkura eksportētāja vai ražotāja, kas nav iekļauts izmeklēšanā un kas ir sniedzis nepieciešamo informāciju izmeklēšanas gaitā, kā to paredz 6. panta 10.2. apakšpunkts.

9.5. Ja prece ir pakļauta antidempinga nodevām importējošā Dalībvalstī, institūcijas nekavējoties veic pārbaudi, lai noteiktu individuālo dempinga starpību jebkuriem eksportētājiem vai ražotājiem attiecīgajā eksportējošā valstī, kura nav eksportējusi preci uz importētāju Dalībvalstī izmeklēšanas perioda laikā, ar nosacījumu, ka šie eksportētāji vai ražotāji var pierādīt, ka tie nav saistīti ne ar vienu no antidempinga nodevām pakļautajiem eksportētājiem vai ražotājiem eksportējošajā valstī. Šāda pārbaude tiek uzsākta un izpildīta paātrināti salīdzinājumā ar parasto nodevas noteikšanas un pārskatīšanas procesu importējošajā Dalībvalstī. Nekādas antidempinga nodevas netiek uzliktas šādu eksportētāju vai ražotāju importam, kamēr notiek pārskatīšana. Institūcijas tomēr var atlikt novērtējumu un/vai lūgt garantijas, lai nodrošinātu, ka ja šādas pārbaudes rezultātā tiek konstatēts dempings no šādu ražotāju vai eksportētāju puses, antidempinga nodevas var tikt noteiktas atpakaļejošā kārtā no pārbaudes uzsākšanas datuma.

10. pants

Atpakaļejošais spēks (retroaktivitāte)

10.1. Pagaidu pasākumi un antidempinga nodevas tiek piemērotas tikai precēm, kuras ievestas patēriņam pēc tam, kad stājas spēkā saskaņā ar 7. panta 1. paragrāfu un 9. panta 1. paragrāfu attiecīgi pieņemtais lēmums, ievērojot izņēmumus, kas noteikti šajā pantā.

10.2. Ja ir pieņemts galīgais lēmums par kaitējumu (bet ne par tā draudiem vai kādas nozares izveidošanās materiālo kavēšanu), vai kaitējuma draudu galīgās noteikšanas gadījumā, ja dempinga apstākļos realizētā importa ietekme, pagaidu pasākumiem iztrūkstot, būtu novedusi pie kaitējuma noteikšanas, antidempinga nodevu var piemērot ar atpakaļejošu datumu par laiku, kurā pagaidu pasākumi, ja tādi pastāv, ir tikuši pielietoti.

10.3. Ja galīgā antidempinga nodeva ir augstāka nekā samaksātā vai maksājamā pagaidu nodeva, vai aprēķinātais drošības iemaksas apmērs, starpība netiek iekasēta. Ja galīgā nodeva ir zemāka nekā samaksātā vai maksājamā pagaidu nodeva, vai aprēķinātais drošības iemaksas apmērs, tiek kompensēta starpība vai pārrēķināta nodeva, atkarībā no konkrētā gadījuma.

10.4. Izņemot 2. paragrāfā noteiktos gadījumus, ja tiek pieņemts lēmums par kaitējuma draudiem vai materiālo kavēšanu (bet

kaitējums vēl nav radies), galīgo antidempinga nodevu var uzlikt tikai sākot ar lēmuma par kaitējuma draudu vai materiālās kavēšanas pieņemšanas dienu, un jebkurš skaidras naudas depozīts, kas iemaksāts pagaidu pasākumu piemērošanas laikā, tiek atmaksāts un jebkuras parādzīmes dzēstas nekavējoties.

10.5. Ja galīgais lēmums ir negatīvs, jebkurš skaidras naudas depozīts, kas veikts pagaidu pasākumu pielietošanas laikā, tiek atmaksāts un jebkuras parādzīmes dzēstas nekavējoties.

10.6. Galīgo antidempinga nodevu var piemērot precēm, kuras ir ievestas patēriņam ne vairāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas dienas, ja institūcijas nosaka attiecībā uz dempinga precī, ka:

- i) pastāv dempinga fakts, kas radījis kaitējumu vai, ka importētājs ir zinājis, vai viņam vajadzējis zināt, ka eksportētājs praktizē dempingu un, ka šāds dempings radīs kaitējumu; un
- ii) kaitējumu rada masīvs, relatīvi īsā laika posmā realizēts dempinga preces importa apjoms, kurš laikposma un dempinga apstākļos realizētā importa apjoma, kā arī citu apstākļu (piem., importētās preces uzkrājumu strauja palielināšanās) ziņā var nopietni apdraudēt galīgās antidempinga nodevas aizsargājošo ietekmi, ar nosacījumu, ka attiecīgajiem importētājiem ir tikusi dota iespēja izteikt savus komentārus.

10.7. Institūcijas var pēc izmeklēšanas uzsākšanas veikt tādas pasākumus, kā novērtējuma vai izvērtējuma atlikšana, ja tas nepieciešams antidempinga nodevas iekasēšanai ar atpakaļejošu datumu, kā paredzēts 6. paragrāfā, no brīža, kad tām ir pietiekoši pierādījumi par atbilstību šajā paragrāfā definētajiem apstākļiem.

10.8. Nodevas netiek iekasētas ar atpakaļejošu datumu atbilstoši 6. paragrāfam par precēm, kas ievestas patēriņam pirms izmeklēšanas uzsākšanas brīža.

11. pants

Antidempinga nodevu un cenu labojumu ilgums un pārskatīšana

11.1. Antidempinga nodeva paliek spēkā tikai tik ilgi un tādā mērā, cik tas nepieciešams, lai pretdarbotos dempingam, kurš rada kaitējumu.

11.2. Institūcijām jāpārskata nodevu turpmākās piemērošanas nepieciešamību savu pilnvaru robežās pēc savas iniciatīvas vai, ja

kopš galīgās antidempinga nodevas noteikšanas ir pagājis pietiekoši ilgs laiks, pēc jebkuras no ieinteresētajām pusēm, kura iesniedz apstiprinošu informāciju, pamatojot nepieciešamību pēc pārskatīšanas ⁽¹⁾, lūguma. Ieinteresētajām pusēm ir tiesības lūgt varas iestādēm izvērtēt, vai turpmākā nodevas piemērošana ir nepieciešama, lai kompensētu dempingu, un vai kaitējums varētu turpināties vai atkārtoties, ja nodeva tiktu atcelta vai grozīta, vai abējādi. Ja šī paragrāfa ietvaros veiktās pārskatīšanas rezultātā institūcijas nolēm, ka antidempinga nodeva vairs nav pamatota, tā nekavējoties jāatceļ.

11.3. Nenonākot pretrunā ar 1. un 2. paragrāfu nosacījumiem, jebkuras galīgās antidempinga nodevas iekasēšana tiek izbeigta ne vēlāk kā piecus gadus pēc tās uzlikšanas (vai sākot ar pašas pēdējās 2. paragrāfa ietvaros veiktās pārskatīšanas datumu, ja šī pārskatīšana ir aptvērusi gan dempingu, gan kaitējumu, vai saskaņā ar šo paragrāfu), ja vien institūcijas nenolēm, veicot pārskatīšanu, kas uzsāka pirms šī datuma pēc savas iniciatīvas, vai pēc pienācīgi pamatota lūguma, kas iesniegts iekšzemes ražošanas nozares vārdā pietiekoši savlaicīgi pirms šī datuma, ka nodevas iekasēšanas izbeigšana varētu novest pie dempinga vai kaitējuma turpināšanās vai atkārtotības ⁽²⁾. Nodeva paliek spēkā tikmēr, kamēr noskaidrojas šādas pārbaudes rezultāti.

11.4. 6. panta nosacījumi par pierādījumiem un procedūru attiecas uz jebkuru pārskatīšanu, kas tiek veikta saskaņā ar šo pantu. Jebkura šāda pārskatīšana tiek veikta nekavējoties un normāli tiek pabeigta 12 mēnešu laikā no pārskatīšanas uzsākšanas dienas.

11.5. Šī panta nosacījumi ir *mutatis mutandis* piemērojami cenu labojumiem, kas ir pieņemti saskaņā 8. pantu.

12. pants

Publiskie paziņojumi un lēmumu izskaidrošana

12.1. Ja institūcijas ir pārliecinātas par to, ka pierādījumi ir pietiekami, lai uzsāktu antidempinga izmeklēšanu, kā noteikts 5. pantā, par to jāpaziņo tai Dalībvalstij vai tām Dalībvalstīm,

kuru preces ir pakļautas izmeklēšanai, un citām ieinteresētajām pusēm, par kurām ir zināms izmeklēšanas iestādēm, un jāizdara publisks paziņojums.

12.1.1. Publiskajam paziņojumam par izmeklēšanas uzsākšanu jāsaturs, vai arī tā jādara zināma atklātībai ar atsevišķa ziņojuma ⁽³⁾ palīdzību sekojošo adekvātu informāciju:

- i) eksportētājas valsts vai valstu un iesaistītās preces nosaukums;
- ii) izmeklēšanas uzsākšanas datums;
- iii) pamatojums, uz kuru balstās pieņēmums par dempingu attiecīgajā iesniegumā;
- iv) faktoru kopsavilkums, uz kuru balstās pieņēmums par nodarīto kaitējumu;
- v) adreses ieinteresēto pušu paskaidrojumu nosūtīšanai;
- vi) termiņi, kas doti ieinteresētajām pusēm sava viedokļa izteikšanai.

12.2. Publiskais paziņojums tiek sniegts par jebkuru pozitīvu vai negatīvu pagaidu vai galīgo lēmumu, par jebkuru lēmumu pieņemt cenu labojumu atbilstoši 8. pantam, par šāda labojuma piemērošanas izbeigšanu un par galīgās antidempinga nodevas izbeigšanu. Katrā paziņojumā pietiekoši detalizēti jāatklāj, vai jādara zināmi atklātībai ar atsevišķa ziņojuma palīdzību, atzinumi un slēdzieni visos jautājumos faktiskā un juridiskā ziņā, ko izmeklēšanas iestādes uzskata par būtiskiem. Visi šādi paziņojumi un ziņojumi tiek nosūtīti Dalībvalstij vai Dalībvalstīm, kuru preces ir pakļautas šādam lēmumam vai labojumam, un citām zināmajām ieinteresētajām pusēm.

12.2.1. Publiskais paziņojums par pagaidu pasākumu piemērošanu ietver vai dara zināmu atklātībai ar atsevišķa ziņojuma palīdzību pietiekoši detalizētus paskaidrojumus par pagaidu lēmumiem, dempingu vai kaitējumu un norāda uz faktiskas un juridiskas dabas jautājumiem, no kuriem izriet akceptētie vai noraidītie argumenti. Šādā paziņojumā vai ziņojumā, pienācīgi ievērojot konfidencialitātes prasības, konkrēti jānorāda:

- i) piegādātāju vārdi (nosaukumi), vai, ja tas nav praktiski iespējams, iesaistīto piegādājošo valstu nosaukumi;

⁽¹⁾ Lēmums par antidempinga galīgajām maksājuma saistībām, kā paredzēts 9. panta 3 paragrāfā, šī panta kontekstā pats par sevi nenozīmē pārbaudi.

⁽²⁾ Ja antidempinga nodevas apjoms tiek noteikts ar atpakaļejošu datumu, faktu apstiprinājums vien pašā pēdējā novērtējumā, kas tiek veikts saskaņā ar 9. panta 3.1. apakšpunktu, ka nekāda nodeva nav iekasējama, neprasa valsts institūcijām izbeigt galīgās nodevas iekasēšanu.

⁽³⁾ Ja institūcijas nodrošina informāciju un paskaidrojumus šī panta ietvaros atsevišķā ziņojumā, šim ziņojumam nekavējoties ir jābūt publiski pieejamam.

ii) preces apraksts, kas ir pietiekošs muitas nolūkiem;

14. pants

iii) noteiktā dempinga starpība un pilnīgs iemeslu izskaidrojums izmantotajai metodoloģijai eksporta cenas un normālās vērtības noteikšanā un salīdzināšanā saskaņā ar 2. pantu;

iv) apsvērumi attiecībā uz kaitējumu noteikšanu saskaņā ar 3. pantu;

v) galvenie lēmuma iemesli.

12.2.2. Publisks paziņojums par izmeklēšanas pabeigšanu vai pārtraukšanu pozitīva lēmuma gadījumā, kas paredz galīgās nodevas piemērošanu vai cenu labojuma pieņemšanu, satur vai dara zināmu atklātībai ar atsevišķa ziņojuma palīdzību, visu attiecīgo informāciju par faktiskajiem un tiesiskajiem jautājumiem un iemesliem, kuri ir noveduši pie galīgo pasākumu piemērošanas vai cenu labojuma pieņemšanas, pienācīgu uzmanību veltot informācijas konfidencialitātei. Paziņojumā vai ziņojumā īpaši jāuzsver informācija, kas aprakstīta 2.1. apakšpunktā, kā arī iemesli atbilstošo iebildumu vai prasību, kuras iesnieguši eksportētāji un importētāji, pieņemšanai vai noraidīšanai, un jebkura lēmuma, kas pieņemts saskaņā ar 6. panta 10.2. apakšpunktu, pamatojums.

12.2.3. Publiskais paziņojums par izmeklēšanas izbeigšanu vai pārtraukšanu pēc labojuma pieņemšanas atbilstoši 8. pantam ietver, vai citādi dara pieejamu ar atsevišķa ziņojuma palīdzību, šī labojuma nekonfidenciālo daļu.

12.3. Šī panta nosacījumi *mutatis mutandis* tiek piemēroti pārskatīšanas uzsākšanai un pabeigšanai saskaņā ar 11. pantu un lēmumiem saskaņā ar 10. pantu par nodevu piemērošanu ar atpakaļejošu datumu.

13. pants

Izskatīšana tiesas ceļā

Katra Dalībvalsts, kuras nacionālie tiesību akti satur nosacījumus par antidempinga pasākumiem, uztur tiesas, arbitrāžas vai administratīvos tribunālus vai procedūras, *inter alia* administratīvo pasākumus, kuri attiecas uz galīgajiem lēmumiem un lēmumu pārskatīšanu 11. panta nozīmē, ātrai pārskatīšanai. Šādiem tribunāliem un procedūrām jābūt neatkarīgiem no institūcijām, kuras ir atbildīgas par attiecīgajiem lēmumiem vai pārskatīšanām.

Antidempinga pasākums trešās valsts uzdevumā

14.1. Iesniegumu par antidempinga pasākumu trešās valsts vārdā iesniedz trešās valsts iestādes, kuras pieprasa šādu pasākumu.

14.2. Šādam iesniegumam ir jāpievieno informācija par cenām, lai parādītu, ka imports tiek realizēts dempinga apstākļos, un detalizētu informāciju, lai parādītu, ka minētais dempings rada kaitējumu attiecīgajai iekšzemes ražošanai trešajā valstī. Trešās valsts valdība sniedz visa veida palīdzību importējošās valsts institūcijām, lai iegūtu jebkuru informāciju, kuru pēdējā var pieprasīt.

14.3. Izskatot šādu iesniegumu, importējošās valsts institūcijas ņem vērā minētā dempinga ietekmi uz attiecīgo ražošanu kopumā trešajā valstī; tātad kaitējums tiek noteikts ne tikai attiecībā uz minētā dempinga ietekmi uz nozares eksportu importējošajā valstī vai pat uz nozares kopējo eksportu.

14.4. Lēmums par lietas turpināšanu piekrīt importējošajai valstij. Ja importējošā valsts nolemj, ka tā ir gatava rīkoties, importējošajai valstij piekrīt iniciatīva griezties Preču tirdzniecības padomē, lai saņemtu piekrišanu šādam pasākumam.

15. pants

Jaunattīstības dalībvalstis

Tiek atzīts, ka attīstītajām dalībvalstīm jāpievērš īpaša uzmanība sevišķajam jaunattīstības dalībvalstu stāvoklim, izskatot iesniegumu par antidempinga pasākumiem saskaņā ar šo Līgumu. Konstruktīvu šajā Līgumā paredzētu tiesiskās aizsardzības līdzekļu iespējas, kur tās varētu ietekmēt jaunattīstības dalībvalstu būtiskās intereses, jāizpēta pirms antidempinga nodevu piemērošanas.

II DAĻA

16. pants

Antidempinga prakses komiteja

16.1. Ar šo tiek izveidota Antidempinga prakses komiteja (turpmāk Līguma tekstā – "Komiteja"), kas sastāv no katras Dalībvalsts pārstāvjiem. Komiteja ievēl priekšsēdētāju, un tā sanāk ne retāk kā divas reizes gadā, kā arī pēc jebkuras Dalībvalsts lūguma, ja to

paredz šī Līguma attiecīgie nosacījumi. Komiteja veic pienākumus, kas tai uzticēti saskaņā ar šo Līgumu vai ko tai deleģē Dalībvalstis, u un tā nodrošina Dalībvalstīm iespēj konsultēties par jebkuriem jautājumiem attiecībā uz šī Līguma darbību un tā mērķu izpildi. PTO Sekretariāts darbojas kā Komitejas sekretariāts.

16.2. Komiteja pēc nepieciešamības var izveidot paliginstitūcijas.

16.3. Veicot savas funkcijas, Komiteja un jebkuras paliginstitūcijas pēc saviem ieskatiem var konsultēties un ievākt informāciju no jebkuriem avotiem. Tomēr, pirms Komiteja vai paliginstitūcija ievāc šādu informāciju no avota, kas pakļauts Dalībvalsts jurisdikcijai, tai jāinformē par to attiecīgā Dalībvalsts. Komitejai jāsaņem konsultējamās Dalībvalsts un jebkuras firmas piekrišana.

16.4. Dalībvalstis nekavējoties ziņo Komitejai par visiem veiktajiem pagaidu vai galīgajiem antidempinga pasākumiem. Šādi ziņojumi ir pieejami Sekretariātā citām Dalībvalstīm caurlūkošanai. Dalībvalstis iesniedz arī pusgada ziņojumus par iepriekšējo sešu mēnešu laikā veiktajiem antidempinga pasākumiem. Pusgada ziņojumi tiek iesniegti pēc noteiktas standartformas.

16.5. Katra Dalībvalsts paziņo Komitejai par to, a) kuras no tās institūcijām ir kompetentas uzsākt un veikt izmeklēšanu, kas minēta 5. pantā, un b) tās iekšzemes procedūrām, kas regulē šādas izmeklēšanas uzsākšanu un veikšanu.

17. pants

Konsultācijas un strīdu noregulēšana

17.1. Izņemot gadījumus, kad tas šeit ir paredzēts citādāk, "Izskaidrojums par strīdu noregulēšanu" ir pielietojams attiecībā uz konsultācijām un strīdu noregulēšanu saskaņā ar šo Līgumu.

17.2. Katra Dalībvalsts ar izpratni izturas un piešķir vienlīdzīgas iespējas konsultācijām par ziņojumiem, kuras sniedz cita Dalībvalsts par jebkuru jautājumu, kas skar šī Līguma darbību.

17.3. Ja kāda no Dalībvalstīm uzskata, ka jebkurš ieguvums, kas tai tieši vai netieši rodas saskaņā ar šo Līgumu, tiek anulēts vai mazināts, vai, ka jebkura šī Līguma mērķa sasniegšanu kavē cita Dalībvalsts vai Dalībvalstis, tā var savstarpēji apmierinoša jautājuma risinājuma nolūkā rakstiski pieprasīt konsultācijas ar attiecīgo Dalībvalsti vai Dalībvalstīm. Katrai no Dalībvalstīm ar izpratni jāizturas pret citas Dalībvalsts konsultāciju pieprasījumu.

17.4. Ja Dalībvalsts, kura lūdz konsultācijas, uzskata, ka konsultācijās atbilstoši 3. paragrāfam nav panākts savstarpēji pieņemams risinājums, un, ja importējošās Dalībvalsts administratīvās iestādes ir veikušas galīgos pasākumus, iekasējot galīgās antidempinga nodevas vai pieņemot cenu labojumus, tā var nosūtīt jautājumu Strīdu noregulēšanas institūcijai ("DSB"). Ja pagaidu pasākumam ir ievērojama ietekme un Dalībvalsts, kura lūdz konsultācijas, uzskata, ka pasākums ticis veikts, neievērojot 7. panta 1. paragrāfa nosacījumus, šī Dalībvalsts var arī novirzīt šādu lietu uz DSB.

17.5. DSB pēc sūdzētājas puses lūguma izveido paneli lietas izskatīšanai, pamatojoties uz:

- i) lūguma iesniedzējas Dalībvalsts rakstisku ziņojumu, kurā norādīts, kādā veidā labums, kas tai tieši vai netieši pienākas saskaņā ar šo Līgumu, ir anulēts vai mazināts vai, kā šī Līguma mērķu sasniegšana ir tikusi kavēta;
- ii) faktiem, kas pieejami atbilstoši attiecīgajām iekšzemes procedūrām importējošās Dalībvalsts institūcijām.

17.6. Izskatot 5. paragrāfā minēto jautājumu:

- i) izvērtējot faktiskos apstākļus, panelis nosaka, vai institūciju veiktā faktu nodibināšana bijusi pareiza, un vai šo faktu novērtēšana bijusi taisnīga un objektīva, un pat tad, ja panelis nonāktu pie citāda secinājuma, novērtēšanas rezultāts nevar tikt apgāzts;
- ii) panelis interpretē attiecīgos Līguma nosacījumus atbilstoši starptautisko publisko tiesību tradicionālajiem interpretēšanas noteikumiem. Ja panelis konstatē, ka attiecīgais Līguma nosacījums pieļauj vienas vai vairāku interpretāciju iespējas, tai jālemj, ka institūciju veiktais pasākums atbilst Līgumam, ja tas ir pamatots ar vienu no šīm pieļaujamām interpretācijām.

17.7. Panelim iesniegtā konfidenciālā informācija netiek izpaušta bez informācijas sniedzēja – personas, iestādes vai institūcijas – formāla pilnvarojuma. Ja šāda informācija panelim tiek pieprasīta, bet panelis nav pilnvarots sniegt šādu informāciju, tiek sagatavots nekonfidenciāls informācijas kopsavilkums, ko apstiprina persona, iestāde vai institūcija, kas sniegusi šādu informāciju.

III DAĻA

18. pants

Nobeiguma nosacījumi

18.1. Nekāda īpaša darbība pret eksporta dempingu no citas Dalībvalsts netiek veikta, kā tikai saskaņā ar GATT 1994 nosacījumiem, kā interpretēts šajā Līgumā ⁽¹⁾.

18.2. Nedrīkst pielietot atrunas attiecībā uz jebkuru no šī Līguma nosacījumiem bez pārējo Dalībvalstu piekrišanas.

18.3. Atbilstoši 3.1. un 3.2. apakšpunktiem, šī Līguma nosacījumi tiek piemēroti attiecībā uz izmeklēšanu un esošo pasākumu pārskatīšanu, kas uzsākti saskaņā ar iesniegumiem, kuri iesniegti PTO Līguma spēkā stāšanās attiecībā uz Dalībvalsti dienā vai pēc tam.

18.3.1. Attiecībā uz dempinga starpības (maržas) aprēķināšanu atmaksāšanas procedūrās saskaņā ar 9. panta 3. paragrāfu, spēkā ir noteikumi, kuri izmantoti pašā pēdējā dempinga noteikšanā vai pārskatīšanā.

18.3.2. 11. panta 3. paragrāfa nolūkā tiek uzskatīts, ka pastāvošie antidempinga pasākumi ir piemēroti ne vēlāk, kā datumā, kad Dalībvalstij stāties spēkā PTO Līgums, izņemot gadījumus, kad uz to brīdi Dalībvalstī spēkā esošajā iekšzemes likumdošanā, jau ir ietverts norma, ko ietver arī šis paragrāfs.

18.4. Katra Dalībvalsts veic visus nepieciešamos pasākumus, gan vispārēja, gan individuāla rakstura, lai nodrošinātu, ne vēlāk kā tās pievienošanās brīdī PTO Līgumam, tās likumu, noteikumu un administratīvo procedūru atbilstību šī Līguma nosacījumiem attiecībā uz šo Dalībvalsti.

18.5. Katra Dalībvalsts informē Komiteju par jebkurām izmaiņām tās likumos un noteikumos, kuri ir saistībā ar šo Līgumu, un šādu likumu un noteikumu administrēšanu.

18.6. Komiteja ik gadu pārskata šī Līguma īstenošanu un darbību, ņemot vērā tā mērķus. Komiteja katru gadu informē Preču tirdzniecības padomi par izmaiņām šādu pārskatu aptvertajā laikā periodā.

18.7. Šī Līguma Pielikumi ir tā neatņemama sastāvdaļa.

⁽¹⁾ Ar šo nav paredzēts aizkavēt atbilstošās darbības saskaņā ar citiem attiecīgajiem GATT 1994 nosacījumiem, kuri ir piemēroti.

I PIELIKUMS

PROCEDŪRAS IZMEKLĒŠANAI UZ VIETAS ATBILSTOŠI 6. PANTA 7. PARAGRĀFAM

1. Uzsākot izmeklēšanu, jāinformē eksportējošās Dalībvalsts institūcijas un firmas, par kurām zināms, ka tās ir ieinteresētas, par nodomu veikt izmeklēšanu uz vietas.
2. Ja izņēmuma gadījumos tiek plānots iesaistīt nevalstisko organizāciju ekspertus izmeklēšanas grupā, par to jāpaziņo eksportētājās Dalībvalsts firmām un institūcijām. Šādi nevalstisko organizāciju eksperti būtu pakļaujami efektīvām sankcijām sakarā ar konfidencialitātes prasību neievērošanu.
3. Standarta praksei vajadzētu būt tādai, ka tiek saņemta eksportētājās Dalībvalsts attiecīgo firmu nepārprotama piekrišana pirms apmeklējuma galīgās iepļānošanas.
4. Tiklīdz kā ir saņemta attiecīgo firmu piekrišana, izmeklēšanu veicošajām institūcijām būtu jāpaziņo eksportētājās Dalībvalsts institūcijām apmeklējamo firmu nosaukumus un adreses, un saskaņotos datumus.
5. Pirms vizītes nepieciešams savlaicīgi paziņot attiecīgajām firmām par apmeklējumu.
6. Apmeklējumi anketas skaidrošanas nolūkā būtu veicami tikai pēc eksportētājās firmas lūguma. Šādu apmeklējumu drīkst veikt tikai tad, ja a) importētājās Dalībvalsts institūcijas paziņo par to attiecīgās Dalībvalsts pārstāvjiem, un b) pēdējiem nav iebildumu pret šo apmeklējumu.
7. Tā kā galvenais mērķis izmeklēšanas veikšanai uz vietas ir pārbaudīt sniegto informāciju vai noskaidrot turpmākās detaļas, tā būtu veicama pēc anketas atbilžu saņemšanas, ja vien firma nepiekrīt pretējam, un izmeklēšanu veicošās institūcijas ir informējušas eksportētājās Dalībvalsts valdību par plānoto apmeklējumu, pret ko nav izteikti iebildumi; bez tam standarta praksei vajadzētu būt tādai, ka pirms apmeklējuma attiecīgajām firmām tiek paziņots par pārbaudāmās informācijas vispārējo raksturu, un par jebkādu turpmāk sniedzamo informāciju, lai gan tas nebūtu par šķērslī turpmāko detaļu izprasišanai uz vietas, vadoties no iegūtās informācijas.
8. Atbildes uz eksportētājās Dalībvalsts institūciju vai firmu uzdotajiem jautājumiem, kuri ir būtiski izmeklēšanas sekmīgai veikšanai uz vietas, pēc iespējas būtu sniedzamas pirms apmeklējuma veikšanas.

II PIELIKUMS

VISLABĀKĀ PIEEJAMĀ INFORMĀCIJA 6. PANTA 8. PARAGRĀFA NOZĪMĒ

1. Tiklīdz iespējams pēc izmeklēšanas uzsākšanas, izmeklēšanas iestādēm sīki jāprecizē informācija, kura tiek pieprasīta no jebkuras ieinteresētās puses un veids, kādā šī informācija ieinteresētajai pusei atbildot jānoformē. Institūcijām jānodrošina arī puses informētība par to, ka ja informācija netiks sniegta saprātīga termiņa laikā, institūcijas var pieņemt lēmumus, pamatojoties uz to rīcībā esošajiem faktiem, arī uz tiem, kas ietverti iekšzemes nozares pieprasījumā par izmeklēšanas uzsākšanu.
2. Institūcijas var arī pieprasīt, lai ieinteresētā puse sniedz savu atbildi kāda noteiktā informācijas nesēja formā (piemēram, datorierakstā) vai datorvalodā. Izsakot šādu prasību, institūcijām jāapsver pamatotas ieinteresētās puses iespējas atbildēt vēlamajā informācijas nesēja formā vai datorvalodā, un tās nedrīkst pieprasīt pusei atbildes iesniegšanu citādā datorformātā, kā tas, ko šī puse jau lieto. Institūcija neuztur prasību par datorizētas atbildes sniegšanu, ja ieinteresētā puse neved datorizētu uzskaiti un, ja atbildes sniegšanas pieprasītajā veidā rezultātā ieinteresētā puse tiek nepamatoti papildus apgrūtināta, piemēram, radot nepamatotas papildus izmaksas un problēmas. Institūcijas neuztur prasību par atbildes sniegšanu ar noteikta informācijas nesēja palīdzību vai noteiktā datorvalodā, ja ieinteresētā puse neved savu datorizēto uzskaiti ar šāda informācijas nesēja palīdzību vai šādā datorvalodā un, ja atbildes sniegšanas pieprasītajā veidā rezultātā ieinteresētā puse tiek nepamatoti papildus apgrūtināta, piemēram, radot nepamatotas papildus izmaksas un problēmas.
3. Visa apstiprināmā informācija, kas tiek iesniegta attiecīgi tā, lai to lietas izskatīšanā izmantojot nerastos nepamatotas grūtības un savlaicīgi, kā arī iespējami ar tādu informācijas nesēju vai tādā datorvalodā, kā to pieprasījušas institūcijas, tiek ņemta vērā lēmumu pieņemšanā. Ja puse nesniedz atbildi vēlamajā informācijas nesēja formā vai datorvalodā, bet institūcijas uzskata, ka ir ievēroti 2. paragrāfā minētie noteikumi, atbildes nesniegšana vēlamajā informācijas nesēja formā vai datorvalodā nevar tikt uzskatīta par būtiski traucējošu lietas izskatīšanā.
4. Gadījumā, ja institūcijas nespēj apstrādāt informāciju, ja tā ir iesniegta kādā noteiktā informācijas nesēja (piemēram, datorieraksta) formā, informācija jāiesniedz rakstiska materiāla veidā vai jebkurā citā institūcijām pieņemamā formā.
5. Pat tad, ja sniegtā informācija nav visos aspektos ideāla, tas nevar būt par pamatu, lai institūcijas to neņemtu vērā, ar noteikumu, ka ieinteresētā puse ir rīkojusies ar vislielāko rūpību.
6. Ja pierādījumi vai informācija netiek pieņemta, iesniedzēja puse nekavējoties jāinformē par iemesliem, un tai jāsniedz iespēja saprātīgā termiņā sniegt turpmākos paskaidrojumus, pienācīgi ņemot vērā izmeklēšanas termiņus. Ja varas iestādes uzskata paskaidrojumus par neapmierinošiem, šo pierādījumu vai informācijas noraidīšanas iemeslus būtu jānorāda jebkuros publicētos nolēmumos.
7. Ja institūcijām savus atzinumus, t.sk. attiecībā uz normālo vērtību, jābalsta uz informāciju no sekundāra avota, ieskaitot informāciju, kas sniegta pieprasījumā par izmeklēšanas uzsākšanu, tas būtu darāms ar īpašu piesardzību. Šādos gadījumos institūcijas savu iespēju robežās cenšas pārbaudīt informāciju no citiem to rīcībā esošiem neatkarīgiem avotiem, piemēram, publicētiem cenrāžiem, oficiālās importa statistikas un muitas deklarācijām, kā arī no informācijas, kas iegūta no citām ieinteresētajām pusēm izmeklēšanas laikā. Tomēr ir saprotams, ka ja ieinteresētā puse nevēlas sadarboties un tādejādi atbilstošā informācija nenonāk attiecīgo institūciju rīcībā, šāda situācija var novest pie rezultāta, kurš pusei ir mazāk labvēlīgs nekā tad, ja šī puse sadarbotos.